MEISTRIVÕISTLUSTE tööpõld, kus tuli korrektselt paigaldada erinevad katusekatteid. FOTOD: KATUSE- JA FASSAADIMEISTRITE LIIT

Katusemeistrite edukas esinemine

ERKI LOIGOM
Eesti Katuse- ja Fassaadimeistrite Liit

Šveitsis Luzernis toimusid 24. noorte katusepaigaldajate maailmameistrivõistlused. Eesti meeskonnad saavutasid kolmanda koha nii metall- (OÜ Knoobus) kui ka lamekatuste (OÜ Brikks Baltic) kategoorias. Peale selle võitis lamekatuse võistkond esikoha nn vabakavas. Võitu sai kõigis kategooriates nautida Šveits.

Kivikatuste võistlusel esindas Eestit OÜ Liiwimaa Katusemeister ja TTÜ ehitusteaduskonna ühismeeskond. Konkurents oli äärmiselt tugev, aga poodium ei jäänud kaugele.

Võistlus oli jaotatud kolmele päevale ja see koosnes kolmest ülesandest. Kahel esimesel päeval lahendati kohustuslikke ülesandeid, kolmas päev jäeti loomingulise lahenduse jaoks.

Eestlasi panid need kõvasti proovile, kuna sealseid materjale ja tooteid kasutatakse meie turul vähe. Meie katuseturgu iseloomustab lahenduste ühekülgsus ja võimalikult madal hind.

Võistluse korraldas IFD – katusemeistrite organisatsioone ja liite koondav katusorganisatsioon.

Maailmameistrivõistluste ülesanded

METALLKATUSE võistlus koosnes kaldkatuse katmisest vahtklaasist soojustusplaadi (Foamglas), korrektse aluskatte ja hüdroisolatsiooniga. Sellele paigaldati topeltvaltsliitega valtskatus titaantsingist (VM Zinc) toorainest. Lahendada tuli liited vertikaalpinnaga. Teise võistluspäeva käigus tuli ehitada topeltvaltskatus, seekord vasest. Ülesanne sisaldas neelude ühendamist ühekordse valtsiga, Roto katuseakna paigaldamist tehase hüdroisolatsioonipleki-dega ning ümara toru-läbiviigu ja vihmaveesüsteemi lahendamist. Nn vabakavas paigaldati Prefa alumiiniumist fassaadikate FX12. Kokku puututi materjalidega, mis nõudsid jootmist, põletite kasutamist – mitte just igapäevaseid Eesti plekk-katusetegija praktikaid. Hämmastust tekitas ülesannete kohatine mittevastavus Põhjamaade kliimale. Eesti meeskond: Vadim Levko, Rainer Räis, juhendaja Meelis Viese.

KIVIKATUSTE puhul oli avapäeval kasutusel tasapinnaline eterniit, millesse integreeriti päikesepaneel (PV). Teine katus ehitati keraamilise piibersabakiviga. Vormistada tuli neelusõlm (sujuv üleminek katuse ühelt tasapinnalt teisele ilma eraldi neeluplekita) ning katseviilu lahendus äärelauaga (mitte äärekiviga, nagu Eestis tavaks on). Katusesse paigaldati ka katuseaken. Ühtlasi sisaldasid ülesanded aluskatuse ettevalmistust. Loomingulise ülesandeks oli kiltkivi paigaldamine oma parema äranägemise järgi koos vintskapi ja neeluga. Kiltkivi töötlemine sajandeid vanade võtete ja riistadega oli elamus. Eesti meeskond: Christopher-Robin Kulbok, Matis Mauer, juhendaja Janar Liivat.

EESTI mehed tööhoos: juhendeid tuli täpselt järgida ka seal, kus Eesti praktika erineb.

LAMEKATUSTE paigaldamisel olid kasutusel levinud rullmaterjalid: plastmaterjalidest TPO meil pruugitava PVC asemel ja SBS-bituumen. Aurutõkke rolli täitis isekleepuv SBS. Üllatas, et soojustus ei sisaldanud meil kohustuslikku mineraalvilla, isegi hüdroisolatsioonialuse kihina mitte. TPO all kasutati polüuretaani ja SBS-aluskihi all vahtpolüstürooli. Ülespöörete lõpud liimiti või kasutati võõpasid. Kolmnurkliist oli bituumenist nn vorst. Liiteplekid parapetil ja räästas valtsiti ümber alumiste kinnitusplekkide nii, et välispinnale ei jääks kinniteid. SBSi ülespöörded tehti pikipaanist, mis meil on lubamatu. Ka ülekatted olid kitsamad. Kolmanda päeva lisatöö, mille kõige paremini sooritasime, koosnes päikesepatareist ja taimkatuse aluskihtidest. Eesti meeskond: Denis Koka, Kristo Maamägi, juhendaja Janek Ilumets.